

νουσι καλὰ. Ἀφοῦ δὲ τὸ νερὸν κατασταλάξῃ, συνάξουν μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιτηδείως τὸ ἐπιπλέον ἔλαιον μὲ κουτάλαν, καὶ τὸ βάλλουν εἰς τὸν πίθον· ἀνοίγουν ἔπειτα μίαν τρύπαν εὐρίσκομένην εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κάδου, διὰ νὰ τρέξῃ τὸ ὕδωρ. Ὅσον δ' ἔλαιον μείνῃ καθὼς καὶ τὴν χυρῆγην, τὰ βάλλουν εἰς μίαν δεξαμενὴν [γούρναν], εἰς τὴν ὁποῖον γύνουν καὶ ἄλλο ὕδωρ, ἀνακατόνοντες καλῶς, διὰ ν' ἀναεῖθῃ ὅλον τὸ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον συνάξουν καὶ βάλλουν χωριστὰ, ὡς ὃν κατωτέρας ποιότητος. Τοὺς μύλους, τὰ ἐλαιοτριβεῖα, τοὺς κύρτους, καὶ τοὺς κάδους πλύνουν συνεχῶς· προσέχουν δὲ ὥστε οἱ πίθοι ἢ τὰ βαρέλια, ἐντὸς τῶν ὁποίων φυλάττουν τὸ ἔλαιον, νὰ ἦναι καλοπυκνωμένοι καὶ καθαροί.

Τινὲς ἀφίνουν τὰς ἐλαίας τῶν συνηγμένας πέντε καὶ ἕξ ἡμέρας διὰ νὰ γίνῃ μικρὰ βράσις, ἥτις ἀξίανει μὲν τὴν ποιότητα καὶ διαύγειαν τοῦ ἐλαίου, ἀλλὰ τοῦ διδοῖ βραβεῖον ὁσμὴν· καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι τόσο καλὸν ὡς πρὸς τὴν γεῦσιν, μολονότι εἶναι ἐξίχρετον διὰ φωτισμόν.

Οἱ ἐπιμελεῖς ἐλαιοποιοὶ δὲν εὐχχαριστοῦνται μόνον μὲ τὸ πλῆσιμον τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς κάδους, διότι ἐμπεριέχει εἰσέτι μυζώδη τινὰ οὐσίαν, ἥτις, ἂν δὲν χωρισθῇ ἀπὸ αὐτοῦ, τὸ φθείρει μετὰ καιρὸν· ἢ ὕλη αὐτὴ κατακαθίζει εἰς εἴκοσι ἢ εἰκοσιπέντε ἡμέρας. Ἐὰν οἱ πίθοι εὐρίσκωνται εἰς θερμὸν μέρος, τότε τὸ μεταφέρουν εἰς ἄλλους καθαροὺς πίθους ἢ βαρέλια, τὰ ὁποῖα βάλλουν εἰς ὑπόγεια, ἂν δὲν σκοπεύωσι νὰ τὸ πολήσωσιν.

Τὸ κολὸν ἔλαιον πῆζει, ὅταν εὐρίσκεται εἰς δροσερὸν μέρος, καὶ καλοκλεισμένα ἀγγεῖα.

Τὰ καλῆτερα δὲ ἀγγεῖα πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐλαίου εἶναι τὰ ἀπὸ ὕλων· καὶ τὰ ἀπὸ πηλὸν ἀλειμμένα· τὰ βαρέλια καὶ τοὺς ἀσκούς πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις, καθότι δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσι πολὺν καιρὸν ἀδιάφθαρτον τὰ ἔλαιον. Εἶναι καλὸν ν' ἀλείφωσιν πολλὴν κηρὸν ἀδιάφθαρτον τὰ ἔλαιον. Εἶναι καλὸν ν' ἀλείφωσιν ἔξωθεν τὰ βαρέλια μὲ γύψον, ὅστις οὐδτερόνους τὴν διασφθορὰν καὶ ἐμποδίζει τὸ ἐξιδρωμα τοῦ ἐλαίου. Οἱ ἀσκοὶ πρέπει νὰ πλύνωνται καλὰ, ν' ἀλατίζωνται, νὰ στεγνύνωνται, καὶ νὰ δοκιμάζωνται πρὶν δεχθῶσι τὸ ἔλαιον. Οἱ λάκκοι εἶναι καλοὶ, ὅταν ἦναι καλοκτισμένοι, ἀλειμμένοι κεραμῶν [κουρασάνιον] στεγνὸν καὶ καθαρόν. Εἰς ὁποιοὺνδήποτε ἀγγεῖον καὶ ἂν βάλῃς τὸ ἔλαιον, πρέπει νὰ ἦναι καλῶς κλεισμένον, διότι ἢ ἐπαφῇ τοῦ ἀέρος γεννᾷ τὸ τόγγισμα καὶ τὸ πίκρισμα.

Οἱ παλαιοὶ κατασκευάζον ἔλαιον ἀπὸ ἀώρου ἐλαίης, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζον ὀμαράκινον ἢ ὠμοτριβές· συνήγον δὲ τὸ ἔλαιον ὅτε αὐτὰ ἤρχιζον νὰ μουρίζωσι κατὰ μέρος, προσέχοντες νὰ μὴ ν' πέσωσι κατὰ γῆς· ἔπειτα τὰς ἤπλωναν διὰ νὰ στεγνώσωσι, τὸ ἐπέρχον ἡλάτιον αὐτὰς, καὶ τὰς ἔφερον τὴν ἐπικύριον εἰς καθαρὸν μύλον, τὸν ὁποῖον ἐγύριζον ἐλαφρὰ διὰ νὰ μὴ συντριφθῶσιν οἱ πυρήνες, καὶ διὰ νὰ τρέξῃ τὸ λεπτότερον μόνον ἔλαιον· τοῦτο δ' ἐπλυνον μὲ θερμὸν ὕδωρ, τὸ ἀφινον νὰ κατασταλάξῃ, τὸ ἔβαλον ἔπειτα εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα, καὶ τὸ ἐφύλαττον εἰς δροσερὸν μέρος. Ἦτον ἔλαιον καθαρῶτατον, διευγέστατον, καὶ γλυκύστατον, καὶ διήρκει πολὺν καιρὸν, καθὼς καὶ τὰ κατασκευα-

ζόμενα σήμερον εἰς Γαλλίαν, ὅπου μεταχειρίζονται τὸν αὐτὸν σχεδὸν τρόπον.

Τόμ. Γ' τοῦ Γεωπονικοῦ Συγγράμματος.

Ο ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

Ἐρωτηθεὶς ὁ ἀλέξανδρος τοῦ θέτεις τοὺς θησαυροὺς σου; Σοφώτατα ἀπεκρίθη· Μειαξὺ τῶν φίλων μου, πεπεισμένος ὅτι ἐκεῖ ἤθελον φυλαχθῆ ἀσφαλῶς, καὶ ἐπιστομῆ μὲ αὐτίσιν.

ΤΑ Εἰς Εἰρήνην Τεσσαρά Βήματα.

1. Προσπάθει νὰ πράττῃς πάντοτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μᾶλλον παρὰ τὸ ἰδικόν σου.

2. Προΐτια πάντοτε μᾶλλον νὰ ὀλιγοστεύῃς τὰς χρεῖας σου παρὰ νὰ ἀξάνῃς ὅσα ἔχεις.

3. Ἐκλεγε πάντοτε τὸν κατώτερον τόπον, καὶ ἔσο ταπεινὸς πρὸς ἅπαντας.

4. Ἐἴχον πάντοτε ὥστε νὰ γίνεταί ὡς πρὸς σὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ πράττων ταῦτα θέλει ἐξ ἅπαντος ἐμβεῖ εἰς ἀνάπασιν καὶ εἰρήνην.

Περὶ τῆς θεραπείας τῶν ὄσσι δάκρυται ἀπὸ λυσοῦδες σκλούς.

A.^{ον} Θλίψον πάραυτα μὲ τὰς δύο χεῖρας ὅλον τὸ πῆρξ τῆς πληγῆς, ὥστε τὸ αἷμα νὰ τρέξῃ ἐλευθέως, καὶ νὰ ἐξαχθῇ ὁ σίελος.

B.^{ον} Νίψον τὴν πληγὴν μὲ μίγμα ὕδατος καὶ τινος ἀλκαλίου, καὶ μὲ ἄλουσιαν, σαπωνάδαν, οὖρον, θάλασσαν, λεμονόξωμον, ἢ καὶ μεκαθαρόν ὕδωρ.

Γ.^{ον} Ἐνῶ θλίβεται καὶ νίπεται ἡ πληγὴ, θέρμανε κομμάτιον σιδήρου εἰς τὸ πῦρ, καὶ προσάρμοσον αὐτὸ βαθέως εἰς τὴν πληγὴν. Πρόσπεχε δὲ νὰ ἦναι τὸ σίδηρον τόσο μόνον πυρωμένον, ὥστε νὰ δίνεταί νὰ κανηροιάσῃ, δὲν πρέπει διόλου νὰ κοκκινίσῃ τὸ σίδηρον εἰς τὸ πῦρ.

Ἄφρατος πρόνοια κυβερνεῖ τὰ πάντα, καὶ ἂν βρέχῃ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους ἀδιακρίτως, διακρίνει ὅμως τὰς γοεράς δεήσεις τῶν ἀδικημένων, ἀπὸ τὰς θριαμβικὰς δοξολογίας τῶν ἀδικούντων. Κοραῖς.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΟΝΗΣ.

Εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ διαβοῦτου Ἀσιανοῦ δορυκῆτορος Τιμούσου, κοινότερον λεγομένου Ταμερλάνου, κένεν ἰδίωμα δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀξιοσημείωτον τῆς παραδόξου ἐπιμονῆς του. Ὅσον μεγάλης δυσκολίης καὶ ἂν ἦπντα, ποτὲ δὲν ὠπισθοδράμει ἀφ' ἧς τι ἄπαξ ἐπεχειροῦσε· πολλὰ δ' ἐπέμενε εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ ἀπὸ περιστάσεις, αἵτινες ἔκαμναν τοὺς περὶ αὐτὸν ὄλους ν' ἀπελπίζωνται. Εἰς τοιοῦτους καιροὺς διηγεῖτο τὰ ἐφεξῆς. Ψίαν φορὰν, ἔλεγεν, ἠναγκάσθην, φεύγων ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου, νὰ προσδράμω εἰς χαλασμένον οἰκοδόμημα, ὅπου ἐκόθισα μόνος πολλὰς ὥρας. Τοὺς λυπηροὺς μου διαλογισμοὺς ζητῶν νὰ